

Mistrovství světa

Vrcholný juniorský turnaj letos hostí francouzské město La Roche Sur Yon. Ani tento rok se neobejde bez české účasti. Minulý rok v Číně jsme měli početné šestičlenné zastoupení, nyní máme "pouze" družstvo juniorů. A budme rádi alespoň za něj, dostali jsme se až na odvolání. Pár družstev se odhlásilo, zřejmě je vystrašily nedávné teroristické útoky.

Den 1

Náš tým v sestavě Tomáš Polanský, Stanislav Kučera, Patrik Klos, Jiří Martinko a trenér Marek Klásek v sobotu brzy ráno vyletěl směr Francie. Příliš jsme se nevyspali, jelikož sraz byl již po páté hodině ranní. Než jsme ovšem prošli obvyklou procedurou odbavení a kontroly, letadlo již bylo připraveno. Cestou k bráně upoutal naši pozornost pán s malým batohem Andro. Nebyl to nikdo jiný než Švéd Par Gerell, vracející se z pátečního zápasu Ligy mistrů v Havlíčkově Brodě. Když byl vydán pokyn k nástupu, vešli jsme tunelem až do letadla a usadili se. Sedím vedle Tomáše a pana trenéra, přes uličku mají místa Jirka a Patrik. Letadlo je poměrně velké, má tři sedadla v každé řadě, a taky slušně zaplněné. Na palubě je hodně mladých děvčat, tipoval bych, že dělají aerobik. Přesně v 7:10 se odlepujeme od české půdy a míříme vstříc oblakům. Právě se začalo rozednívat, a tak je možné užít si krásný výhled z okénka. Jenže mám jiné věci na práci. Musím dohnat spánkový deficit. Původně jsem nechtěl v noci vůbec spát, ale únava nešla překonat. Když se probudím, palubní personál právě rozdává malou oplatku a nápoj. Dám si čaj a přikusuji sušenku. Další část letu travíme hovorem mezi sebou, přece jenom jsme se dlouho neviděli a událo se mnoho nového a zábavného od té doby. V příjemné atmosféře uplyne hodina a půl jako nic a již klesáme dolů.

Přistáli jsme v Paříži. Trochu s napětím očekávám, jestli po nedávných teroristických útocích nebude nějak zpřísněná bezpečnost. Chvilí však ještě trvá, než to odhalíme, naše letadlo musí objet celé letiště a zaparkovat na správném místě. Loučíme se s letadlem a posádkou a vyrážíme do obrovské budovy letiště. S pražským se vůbec nedá srovnávat, je zde ohromné množství terminálů, letadel, obchodů a také lidí. Notnou chvíli nám trvá, než dojdeme na správný terminál. Nemusíme ale vůbec spěchat, další spoj nám letí až za tři hodiny. I tak si cestu krátíme pohyblivými pásy, které nás pohodlně vezou dopředu. Pozoruji ostatní lidi a je zde opravdu hodně černochoů. Asi ne nadarmo se říká, že Francie je multikulturní země. Třeba jsou to jen cestující, kteří stejně jako my v Paříži pouze přestupují.

Naším dalším cílem je město Nantes. Odtamtud je to ještě nějakých šedesát kilometrů, než dorazíme do dějiště šampionátu. Už se těším, až to zítra vypukne. Čekají nás zápasy s Austrálií a Spojenými státy americkými. Jsme favorité, ale je to ošemetné, vše se ukáže za stolem. Máme spoustu času do odletu, a tak jdeme omrknout místní obchody. Všechno je strašně drahé, ale pan trenér přece jen kupuje parfém. Nutno přiznat, že je opravdu dobrý. My ostatní si jdeme sednout do kavárny a dáme si bagetu. Je skvělá, ale šest euro mi přijde vážně moc. Poté se jdeme rozvalit do sedaček a nezbývá nám nic jiného než čekat. Pan trenér se učí na zkoušky trenérské licence A, Patrik je na mobilu, Jirka přemýšlí, Poliš se dívá na videa a já píši deník.

Naštěstí hodina odletu nastala a celá naše parta opět vstoupila na palubu letadla. Společně s námi letí také Rusové, Turkyně a Argentinci. Jsme tedy na správné cestě! Zdá se mi, že máme stejný typ letadla, akorát pro změnu usedám vedle Patrika. Nepamatuji si, kdy jsme vzlétli, musel jsem usnout. Když jsem se probudil, bylo to opět právě včas na podávání svačiny. Poté jsem pozoroval z okénka překrásný výhled. Pod námi se rozprostírala malebná francouzská krajina, spousta polí a také větrné elektrárny,

které nebyly větší než ukazováček. Náhle pilot ostře zatočil a stroj začal klesat. Po hodině letu nás tedy přivítalo letiště v Nantes.

Hned jsme zamířili pro svá zavazadla, bez nich by to jaksi nešlo. Čekali jsme poměrně dlouho, už začínalo jít do tuhého. Pak se ovšem na páse objevilo pět tašek Joola. U východu na nás již čekal pán s plakátem letošního mistrovství. Jsou na něm loňský vítěz Yu Ziang a domácí hvězda Audrey Zarif. Francouz panu trenérovi sdělil, že za půl hodiny vyrazíme. Zbývalo posledních sedmdesát kilometrů cesty. Ty jsme strávili v prostorném autobuse společně s dalšími pinčesovými výpravami. Opět jsem usnul. Probudila mě nepříjemná bolest krku, a tak zbylých deset minut cesty proběhlo z mé strany v bdělém stavu.



Konečně se před námi objevila hala. Obrovský moderní komplex dával na první pohled najevo, že v něm nalezneme důstojné prostředí. Vydali jsme se na průzkum. Lépe řečeno, chtěli jsme se vydat. Zatím nás nepustili dovnitř. Jenže trenér nám rychle vyjednal akreditace a vše potřebné ke vstupu, a tak jsme mohli vstoupit dovnitř. "Jděte si zahrát, pak půjdeme na večeři a až pak do hotelu," udělil nám pan Klásek pokyny, které byly samozřejmě splněny. Zevnitř je hala snad ještě lepší než zvenku. Místa je v hlavním sále akorát pro dvanáct stolů, stejný počet najdeme i v tréninkové hale. Na všech stolech už se pilně trénuje, vidím borce z Číny a ostatní nadupané hráče. Převlékli jsme se a po potřebném rozcvičení jsme se připojili k pár desítkám hráčů, nelítostně bušících do nových plastových míčků Butterfly G 40+. Létají opravdu dobře, věřím, že nám pomohou k co nejlepšímu výsledku.

Začínám hrát s Polišem, Patrik a Jirka jdou jako vždy spolu. Nevím, jak dlouho jsme hráli, nejspíš něco přes hodinu, ale důkladně jsem se zapotil. Po náročné cestě a brzkém vstávání není lehké podat dobrý výkon, jak správně zdůraznil pan trenér. Na závěr se dvojice vystřídal a na druhý konec stolu se proti mně postavil Jirka. Když už jsme oba byli vyčerpaní a hraní nám stačilo, uvolnili jsme stůl Běloruskám, našim partnerkám do smíšené čtyřhry. Zase jsme se převlékli a vyrazili na jídlo. Cesta vedla kolem raket kontrol, a tak nás napadlo, že si necháme páčky preventivně zkontrolovat. Dobře jsme udělali, ta moje neprošla. Na hotelu si ji ale přelepím a vše bude ok.

Večeře mě nadchla. Francouzi se opravdu předvedli a vystrojili nám hostinu. Nebyl zde nějaký veliký výběr, ale vše bylo dobré. Obrovské kusy výborného sýra, drobné kousky ovoce, salát s dresinkem, rýže s masem a omáčkou, další salát, šunka, paštika,

bublanina, no prostě nádhera. Také jsme u stolu strávili dost dlouho, určitě nebylo od věci se poprvé za den pořádně najíst. Po skvostné večeři jsme se odebrali před halu, cestou jsme potkali staré známé Slovince a Poláky.

Následovalo čekání na ochotného řidiče, který by nás zavezl do hotelu Campanile. Toto jméno ve mně budí hrůzu, ve stejném hotelu jsme bydleli na juniorském turnaji v Métách. Byla to hrůza. Bydleli jsme tři na pokoji, který by stačil maximálně pro jednoho. Snad bude tento hotel lepší. Bohužel byl úplně stejný. Naštěstí jsme letos na pokoji jen po dvou, takže se to nějak dá vydržet. Já spím s Polišem, vedle jsou ostravští kluci a poslední pokoj má pan trenér. Zítra hrajeme v 9:30, naštěstí hotel není daleko od haly, tak nemusíme vstávat šíleně brzo. Ovšem 6:45 také není žádná paráda. Poliš si to uvědomuje a už v půl desáté spí. Já zkouším zprovoznit internet, moc se mi to nedaří, tak alespoň dokončuji zápisky o prvním dni. Držte nám palce, zítra jdeme na to. Dobrou noc.

Den 2

V neděli časně ráno, začal náš první hrací den. Po chutné snídani jsme vyrazili autobusem do haly. Cesta trvá sotva deset minut. Paráda. Před vstupem do haly prohlédne ochranka všechny tašky a zkontroluje akreditace. Naši soupeři Australané jeli s námi a zabrali nám stůl sedm. Rozehráli jsme se tedy hned vedle, abychom si co nejlépe zvykli na podmínky. Hrají s Jirkou, který dnes není v sestavě, tak do mě může pořád spinovat. Máme krásný čas, rozehrajeme se dostatečně.



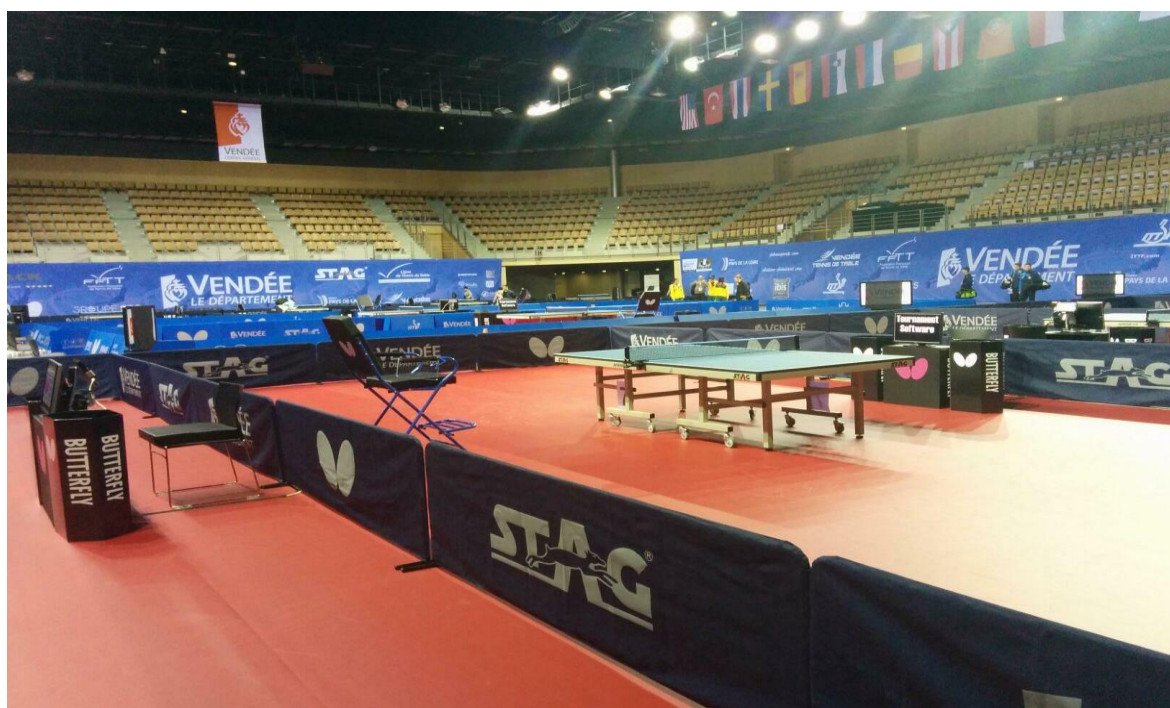
V 9:00 jdeme odevzdat pátky. Už známe pořadí zápasů, já začínám s Jakem Duffym, Poliš s Ivanem Sulfarem a Patrik s Dilionem Chambersem. Zopakuji si tedy zápas z loňského mistrovství, kdy jsem také začínal se stejným soupeřem. O čtvrt hodiny později již byli všichni aktéři úvodních zápasů seřazeni v útrobách haly a připraveni k slavnostnímu nástupu. Hráči a rozhodčí se postavili ke svým stolům a hlasatel jednotlivé týmy představil. Poté nic nebránilo tomu, aby letošní šampionát vypukl.

Oblékám modré zápasové triko. Trenér mi uděluje poslední rady, ale uhrát si to budu muset sám. Zapomněl jsem se zmínit, že místo klasických počítadel jsou letos k dispozici elektronické monitory. Pěkná vymoženost, ale občas zlobí. Rozhodčí ho před mým utkáním chvíli nemohli zprovoznit.

Zápas začíná podáním Australan. Od prvních míčků hraje ostře a mám problém se zabudovat a vracet jeho topspiny nízko nad sítkou. První set tedy putuje na jeho konto. V druhém dějství začínám lépe, hraji aktivněji a to přináší ovoce. Je srovnáno. I v dalším setu pokračuji v dobrém výkonu a vyhrávám ho. Poté však Duffy začal opět tvrdě pálit do míčku a po smolně prohrané koncovce čtvrtého setu přebírá definitivně aktivitu. Ani začátek pátého setu mi nevychází podle představ, a když mi za stavu 10:6 dal nechyatelné prase, bylo hotovo. Austrálie se tedy překvapivě ujímá vedení.

Ovšem v následujícím zápase se představil Poliš. Levoruký Sulfaro se ukázal jako nepříjemný protivník, ale na našeho borce nestačil. I přes několik zkažených příjmů, diktoval po celý zápas tempo. Vynikal především razantními údery, několikrát soupeř ani nestačil zvednout pátku a schytl bombu do těla. Přesvědčivé vítězství 3:0 bylo naprosto spravedlivé.

Na trojce se představil Patrik a ze začátku to bylo trápení. Nemohl se dostat do tempa. Z části to bylo určitě způsobeno kvalitní krátkou hrou soupeře, málokdy měl Patrik šanci ukázat své dělové topspiny. Když už dostal příležitost, proměnil ji. Po prvních dvou prohraných setech se však obdivuhodně zvednul a začal soupeře přehrávat. Třetí a čtvrtý set jasně vyhrál a i v pátém si vypracoval náskok. Zastavil se až na stavu 10:8. Poté však soupeř zahrál dva topspiny z těžkých pozic a rázem bylo srovnáno. Chambers pokračoval v aktivitě a nakonec zápas otočil, vyhrál 12:10. Tento výsledek zmrazil úsměv na našich tvářích. Bylo to 1:2. Věřili jsme však, že přijdou ještě dva zápasy a oba vyhraje. Přišly.



Poliš v souboji s Duffym opět hrál dobře. Po vyhraném prvním setu, získal sice náskok 8:0, ale Duffy se nepochopitelně vzkřísil a v koncovce si vynutil srovnání na 1:1. Ale byla to náhoda, zbývající sety byl Poliš jasně lepší a nepřipustil další komplikace. Monitor u stolu číslo sedm ukazoval tedy stav 2:2.

Poslední zápas, Kučera versus Sulfaro. Věřil jsem si, soupeř hraje úplně jiným stylem než Duffy, určitě mi bude více sedět. A taky ano. Ještě před tím, než jsem to však mohl

zkusit, museli jsme přetrpět další potíže s počítačem. Tentokrát už ho rozhodčí nezprovoznili, a tak muselo přijít do akce staré dobré otáčecí počítačlo. Sulfaro od začátku dává do servisu hodně falše, což je voda na můj mlýn. Vráťím mu ji zpátky dvakrát větší, a tak často kazí hned první úder. Když mu rozhodčí dokonce započítá špatný servis, získávám výhodu. Body se mu dělají velmi těžko. Ve druhém ani ve třetím setu na moji hru nenachází recept, a tak vítězím 3:0.

Nakonec jsme tedy porazili Austrálii 3:2. Rozhodně to nebylo lehké utkání. Jak řekl trenér, byla to křeč. Vzápětí však dodal, že vítězství se počítá, takže za odměnu jdeme na oběd. Další malou odměnou nám byl krátký rozhovor, který jsme s Polišem poskytli pro ITTF. Hráli jsme skoro poslední v hale, pouze na stole číslo jedna ještě bojují Rusové a Egyptané.

Oběd se opravdu povedl. Dva druhy salátů, spousta sýra a šunky. Hlavní jídlo byla dušenina s bramborem. Na závěr jsme svá plná břicha ještě dorazili zákusky. Byly dobré? Velmi dobré! Druhý zápas s USA hrajeme až v 18:30, a tak odjíždíme do hotelu. Dám si sprchu a odpočívám. Chvilí si čtu a pak se dívám na zápas Kotlářky, která dnes bojuje beze mě s Havlíčkovým Brodem. Mají to opravdu těžké, i když Kuba Němeček prohrál s Korbelem až v pátém setu. Poté se dostaví únava a na chvíli si zdřímnu.

V půl páté už musíme zase zpátky. Trenér se rozhodl udělat změnu v sestavě, na trojce bude hrát Jiří. Rozehrávám se tedy s Patrikem v přeplněné tréninkové hale. Naštěstí se za chvíli vyprázdní a máme stůl pro sebe. Naši soupeři porazili Australany hladce 3:0, takže hrajeme přímo o postup. Slova pana Kláska, že Australané jsou lepší, se tedy na stole nepotvrdila. Kdyby nám ovšem dělali méně problémů, byli bychom určitě rádi.



Po nástupu do haly, zahájí naše střetnutí Poliš a Američan Avvari. Malý snědý borec se nezdá. Nehraje vůbec špatně, má nepříjemný servis a jistý forhand. Poliš působí trochu zpomaleně a jak pan trenér všímavě poznamená, kazí až tři vlastní servisy v setu. Ve třetím setu prohrával 10:6, ale vlastní aktivitou si vypracoval setbol. Bohužel Američan jej chladnokrevně odvrátil. Další také Tomáš nevyužil, a tak dostal příležitost ukončit set Avvari. Ten už se nemýlil. Trochu jsem se obával, že to byl zlomový moment zápasu a Tomáš už nenajde sílu nepříznivý vývoj zvrátit. Ač se to někdy nezdá, Poliš je bojovník a rozhodně nechtěl prohrát. Vypáčil koncovku čtvrtého setu a v pátém už byl na koni. Američan dělal, co mohl, ale už neměl jak zastavit příval prudkých topspinů, valících se k němu z obou stran. Tomáš vyhrál 3:2. Hodně důležité vítězství.

Do dalšího zápasu jsem naskočil já. Mým soupeřem byla jednička USA, Jha Khanak. Opět menší borec, ale vůbec ne špatný. Jenže do obrany se mu hrálo těžko. Od začátku jsem byl dobře zabudovaný a vracel jsem vše na stůl. Vadila mu nízká obrana a nepříjemné balóny uskakující na zadní lajnu. Nebylo to ovšem snadná práce, na svůj míček jsem se musel hodně nadřít, hráli jsme dlouhé výměny. Ale o to lepší jsem měl pocit ze hry. První dva sety skončily mým vítězstvím, třetí však urval Američan. Naštěstí ve čtvrtém už mu došly síly a udolal jsem ho. Vedeme tedy 2:0.

Nastupuje Jirka proti Jackovi Wangovi. Soudě podle šikmých očí, má stolní tenis v žilách. Jirka ovšem taky a dal mu to řádně pocítit. Pan Klásek říká, že hraje servis jenom vrchní a boční. Je to pravda, i když ty falše jsou dobře maskované. Jiří se ovšem ničeho nebojí a pouští se do soupeře velmi zostra. V bekendu je soupeř možná lepší, ale jak přijde na forhand, dělá body náš hráč. Za stavu 6:6 Jirka odskočí, ale neposkočí, a vítězí v první sadě. I ve druhé vede, jenže v koncovce zahraje Wang neskutečnou haluz a srovnává. Jirka se ovšem nenechá rozhodit a třetí set zvládne. Ve čtvrtém si vybral slabou chvíli, ale Američan hraje dobře. Jde se tedy do rozhodujícího dějství. Jirka jej zvládá skvěle a vítězí! Takže tu máme druhé vítězství pro české barvy, tentokrát 3:0. Ovšem opět to nebylo lehké utkání, ale zvládli jsme ho na výbornou. Dokonce i pak trenér má radost, jen ty naše zkažené servisy mu nedají pokoj.

Po náročném zápase jednomu pořádně vyhládne, a tak míříme rovnou do jídelny. K večeři nám francouzští kuchaři připravili mleté hovězí maso s bramborem. Moc jsem si pochutnal. Další chod byl chléb se šunkou, nakrájené ovoce a samozřejmě dortíčky. U našeho stolu panuje veselá nálada. Aby taky ne, první cíl jsme splnili. Zítra nás čekají opět dva zápasy, ale naši soupeři již budou o mnoho silnější. Ráno v 9:30 se utkáme s Koreou, večer změříme síly s Německem. Nemáme co ztratit, jdeme do nich!

Den 3

Dnes máme časy zápasů stejné jako včera, takže budíček byl opět v 6:30. Opustili jsme s Polišem náš malý pokoj a vydali se na snídani. Ve stejném hotelu jako my bydlí i reprezentantky KLDŘ. Mám z nich trochu strach, ale zatím nedělají potíže. Vypadají všechny stejně, naprosto stejný účes i barva vlasů. Kdyby chtěly vpašovat nějakou bombu do haly, snad ji kontrola odhalí. Podle mého názoru jsou to černé klisny turnaje. Jsou poslední nasazené, ale z první fáze skupin postoupily. Nyní hrají s Čínou a Hong Kongem. Těžká skupina.

My se ale soustředíme na své zápasy. Po snídani, cestě do haly a rozehrání jsme byli společně s Patrikem a Polišem připraveni k nástupu. Začínáme s Jižní Koreou. Jsou druzí nasazení, mají v týmu tři leváky a všichni jsou na žebříčku do třicátého místa. Zkusíme se poprat, ale bude to nesmírně těžké. Začíná Poliš proti An Jaehyunovi, pak hraje Patrik s Park Jeongwoo a nakonec já s Cho Seungminem.

Stůl číslo pět ovšem hned v prvním zápase vidí překvapení. Poliš se prezentuje úplně jiným výkonem než včera. Už je to zase ten starý dobrý ranař, který se do malého Korejce pouští hned po servisu. Je to velmi pěkný zápas, oba hrají parádní výměny. K naší radosti jich většinu vyhrává Tomáš. Když zvládl koncovku prvního setu, uklidnil se a i druhý set byl pod jeho taktovkou. Ve třetím se prosazoval spíše Korejec a i v dalším dějství měl navrch. Vypracoval si vedení 10:5, ale potom zaúřadoval Poliš. Šňůrou sedmi míčků zcela otočil výboj setu a zaslouženě vyhrál 3:1.

Korejci jsou nyní pod tlakem. Patrik se pokusí naše vedení navýšit. V cestě mu stojí levák Park. Bohužel, je to hodně dobrý borec. Nepříjemným servisem dostává Patrika pod tlak a on se jen stěží dostane ke své nátlakové hře. I on však získá několik bodů servisem. Obyčejný bekendový čop je někdy účinný. Jenže soupeř si již na něj zvykl a začíná jej agresivně rozehrávat. Korejec je nezastavitelný a získává první bod pro svůj tým. Máme tedy srovnáno.

Nastupuji já se čtvrtým nasazeným tohoto turnaje. Rozdíl byl opravdu značný. Cho neměl ani nejmenší problémy s čímkoliv, co jsem zahrál, a za chvíli bylo hotovo. Dělal jsem, co jsem mohl, ale tohle bylo opravdu příliš. Rozhodčí mi navíc bez upozornění zapískal špatný servis, což mě opravdu naštvalo.

Nezbývá nám než doufat, že Poliř bude pokračovat v dobrém výkonu. S Parkem jsem mu věřil, ale Korejec hrál opravdu famózně. Často bodoval svým servisem a i ve výměnách byl lepší. Zkrátka hrál dobře a ještě měl haluze. Bohužel jsem tedy prohráli 3:1, ale nic se neděje. Důležitější bude večerní zápas o postup s Německem.

I když jsme prohráli, cestou ze zápasu nás zdržel dav malých dětí, které se dožadovaly našich podpisů. Chtěli, abychom se jim podepsali na pátku, na papír, na ruku, dokonce i na batoh. Počáteční skupina deseti dětí se nakonec rozrostla na dobrých třicet a museli jsme rychle pryč, jinak bychom se snad ani nedostali na oběd. Alespoň ten nám spravil chuť.

Jelikož jsme dnes přijeli brzo do hotelu, brzy jsem se začal nudit. Čtení a sledování vtipných videí mě zabavilo jen na chvíli. Rozhodl jsem se tedy, že se pojedu podívat do haly. Měl jsem dokonce soukromý odvoz, nikdo jiný mikrobusem nejel. V hale zrovna probíhaly zápasy mezi jedničkami a dvojkami. Usadil jsem se na jednu z mnoho sedaček na tribuně, přímo nad stolem, kde hrála naše skupina. Korejci nad Němci přesvědčivě zvítězili 3:0. Na stole číslo jedna došlo k souboji prvních dvou nasazených hráčů. Švéd Kallberg proti Ho Kwan Kitovi z Hong Kongu. Asiat nakonec vyhrál 3:2. Překvapivě neměl veliké problémy s Kallbergovým servisem, což upřímně nechápu. Na dalších stolech se také bojovalo, ale vesměs vyhráli favorité.

To už dorazili na tribunu moji odpočatí spoluhráči. Čas našeho zápasu se blížil, a tak jsme se museli jít opět rozehrávat. Trenér si šel zacvičit. Potom mi oznámil, že nebudu hrát. Plně to chápu, Němci mají v kádru také obránáře, takže se dá předpokládat, že budou do obrany dobří. Alespoň se tedy snažím co nejlépe připravit kluky na důležité střetnutí. Po očku nenápadně pozoruji naše soupeře a vypadá to, že jejich dvojka Engemann se ani nerozehrává. V prvním zápase nehrál, takže má možná nějaké zdravotní potíže. A skutečně, ani proti nám nebude hrát.

Němci ovšem zariskovali a otočili sestavu. Hned první zápas budou hrát obě jedničky. Poliř proti Denisovi Kleinovi. Pak se utkají Jirka a levák Tobias Hipler. Třetí zápas svede proti sobě Patrika a obránáře Jonaha Schlie. Utkání se odehraje na televizním stole číslo dva. Poprvé si vyzkouším, jaké to je nebýt u stolu při nástupu. Divný pocit, budu pouze fandit.

Nastupuje Poliř. Klein je velice nepříjemný, má perfektní jistotu z obou stran a také záluďný servis. Poliř začíná dobře a vede 4:2. Potom ovšem zařaduje soupeř a vývoj setu otáčí. Nehrají se příliš výměny, je to o prvních dvou úderech. Kdo je nezkazí, vyhrává. Němec vyhrál první set, ale Tomáš se nenechal zlomit. V dalším setu na soupeře vlétnul a Klein byl opravdu klein. V závěru sice dotahoval, ale vyrovnání nezabránil. Bohužel v dalším setu to vypadlo přesně naopak. Němec hrál přesně a nedal Poliřovi šanci. Ve čtvrtém to vypadlo podobně, ale Tomáš zabojoval a snížil na 10:9. Potom ovšem přišel přesný forhand Němce a bylo po zápase.

Jako další tedy nastoupili Jirka a Hipler. Vysoký levák dobře přijímal i servíroval. Jirka kazil zbytečně moc svých balónků. V každém setu již od počátku ztrácel a neměl se o co opřít. Jediná naděje na zvrát přišla ve třetí sadě, kdy vymazal soupeřův čtyřbodový náskok. Bohužel, nebylo mu práno a Němci se ujali vedení 2:0.



Patrik musel zavelet k obratu. Na obranu opravdu umí, mohu to potvrdit z vlastních zkušeností. Také jsme se šli ještě v průběhu Jirkova zápasu rozehrát. Jenže Němec rozhodně nechtěl prohrát. Od prvních míčků vracel zpět všechny Patrikovy rotace a ten s nimi měl veliké problémy. Trpělivou obranou z obou stran sbíral Schlie bod za bodem. Pokud Patrik neukončil výměnu prvním útokem, bylo zle. Ani v dalších setech se mu nepodařilo nalézt recept na sebevědomou a odvážnou hru soupeře. Dostali jsme 3:0. Před zápasem bych to rozhodně nečekal, sestava nám vyšla dobře. Jenže vše ostatní bylo proti nám.

Na večeri byl krásně vidět rozdíl mezi výhrou a porážkou. U německého stolu panovalo veselí, u našeho bylo ticho. Trenér říká, že to byla ostuda. Myslíme si svoje. Zítra v 11:30 budeme bojovat o konečné deváté až dvanácté místo. Jsem opravdu zklamáný, měli jsme velkou šanci na postup a dobrý výsledek. Bohužel jsme selhali. Nezbývá nic jiného než hledět vpřed k zápasům, které teprve přijdou.

Den 4

První prosincový den máme na programu pouze jeden zápas. Od 11:30 se utkáme s Ruskem. Můžeme se alespoň pořádně vyspat, snídáme těsně před devátou. O půl hodiny později už jsme na cestě do haly. Při příjezdu mikrobuse se vyskytly drobné potíže. Do haly s námi chtěli jet Maďaři a také Australané, kteří ovšem nehráli, a tak nám přepustili místa. Pan trenér musel čekat na další spoj. Odbudeme si obvyklou proceduru rozehrání. Poliš neustále někoho imituje. Nejde se pořádně soustředit, pořád se musím smát. Do začátku zápasu zbývá ještě pár desítek minut. Odcházíme proto na tribunu. Na stolech pod námi probíhají čtvrtfinálové zápasy dívek. Čína hladce přejela Francii, hračky USA bojují s Německem, stejně jako Korea s Hong Kongem. Jediné Evropanky v semifinále budou Rumunky, které porazily Rusky.

To už ovšem nastupujeme také my. Pořadí zápasů je následující. Poliš - Semenov, já - Chernov, Jirka - Kiselev. Naše jednička začíná skvěle. Nepouští Rusa k ničemu a sám boduje přesnými zásahy. Když neposkočí a má ruku nahoře, nemůže prakticky zkazit.

Ve druhém setu Rusovi vyjde série úderů a o pár balónků odskočí. Jenže poté zase zapne Poliš a i druhý set získává nekompromisně pro sebe. Třetí set se dohrává jen z povinnosti, Tomáš je jasně lepší.

Pár okamžiků po skončení prvního zápasu už jsem za stolem já. Mým soupeřem je ruská jednička Chernov, který včera porazil nejlepšího hráče turnaje Ho Kwan Kita. Nemám co ztratit, pokusím se překvapit. V prvním setu se mi to moc nedaří, Rus má prudký forhand a obrana mu příliš nevadí. Ale také není neomylný, což se ukazuje ihned po výměně stran. Vypracuji si náskok 8:4, ale náhle je to 9:9. S pomocí dvou bekendových servisů nakonec set získávám. Měníme opět strany a ocitám se na té špatné. Zase se nedaří, snažím se soupeře utahat, protáhnout výměny co to jde, ale většinou je jistější on. Ve čtvrtém setu mám namále, prohrávám 7:4. Poté ale Chernov opět vypadne z rytmu a máme každý devět bodů. Koncovku se mi se štěstím podaří urvat pro sebe a je vyrovnáno. Pátý set. Už jde o vše. Začínám lépe, vedu 2:0. Udělám ovšem pár zbytečných chyb a Rus je zase na koni. Valí to do mě ze všech stran a posílá své údery tvrdě a přesně přímo tam, kde na ně nedosáhnu. Nepodaří se mi ho zastavit a prohrávám.

Na trojce se představí nejmladší člen našeho týmu, Jirka. Jeho soupeř Kiselev už od začátku slušně pálí forhand ze všech pozic. Jirka to má těžké. První set ztrácí, ale druhý vybojuje pro sebe. Rus už se nezdá být tak jistý, 5:3 vede Jirka. Jenže pak následuje devítibodová šňůra soupeře a rázem je to 1:2. Další dějství pokračuje podobně, Kiselev mění servis a Jirka má s příjmem potíže. Rus zaslouženě vítězí 3:1.

Doufám, že jsem Chernova unavil a Poliš to a ním bude mít lehké, ale v prvním dvou setech je jasně lepší. Ihned po bekendovém servisu se dostává do tlaku a dělovými projektily ukončuje výměny. Poté mu možná přeci jen došly síly a Poliš se vzchopil. Třetí set vyhrál těsně, ve čtvrtém vedl 10:0! Sportovně odevzdal soupeři bod. Rus mu jej překvapivě vzápětí vrátil a šlo se do rozhodujícího setu. Opět to vypadá lépe pro nás, vstávám z lavičky a jdu se rozcvíčit. Je to neskutečná bitva, v koncovce měli oba hráči několik mečbolů. Nakonec byl šťastnější náš borec, který zahrál neskutečné balóny a vybojoval srovnání.

Teď to bylo zase na mně. Se Semenovem se utkám i v soutěži jednotlivců, tak si ho můžu vyzkoušet. Budu se muset zlepšit, jestli ho budu chtít za dva dny porazit. Hraje do obrany dobře, a když přejdu do kontratopspinu, také nezkazí. Je to sice bitva, moc se snažím, ale vždy si nějak připraví dobrou pozici a zakončí výměnu. Při mém time outu se pohádám s trenérem, neudržím v sobě všechny ty negativní emoce. Po zbytek zápasu mi už ani neradí. Podle jeho vlastních slov se stal nakonec podavačem vody. Třetí set byl vyrovnaný, ale v koncovce mi dal dvě prasata a bylo to. Prohrál jsem 3:0. Celkově jsme neuspěli a zítra budeme hrát s Maďarskem o jedenácté, nebo dvanácté místo. Jdeme na oběd. Jídlo si stále drží vysokou úroveň. Po této stránce nelze pořadatelům nic vytknout. Kolem druhé hodiny už jsme v pohodlí našich malých pokojů. Nezůstáváme v nich ovšem dlouho, díky volnému odpolední máme čas na průzkum blízkého nákupního centra. Je zde hodně obchodů, ale nikde se mi nechce zastavovat. Potřeboval bych koupit vánoční dárky, ale nevím jaké. Vcházíme do velikého supermarketu. Kluci si kupují pití a já se jdu podívat dále. Ztratím se. Nikde kamarády nevidím, a tak sám procházím obchodní centrum. Zastavuji se v hračkářství, Inter Sportu, obchodu s elektronikou. Nic se mi však nelíbí. Stále hledám ostatní, ale nikde nejsou. Vracím se proto do hotelu, kde je nacházím spokojeně ležet. S radostí se k nim přidám.

V sedm hodin odjíždíme zpět do haly na večeři. Chceme se také podívat na semifinále družstev kluků. Když přicházíme, zrovna končí holky. Ve finále se utkají nejvýše nasazené hračky Číny a Koreje. Vyhrávají všechno znatelným rozdílem. Po rychlé večeři, nemáme moc hlad, se znovu vracíme na tribunu. Slušně zaplněné hlediště vítá domácí hráče, kteří mají před sebou nejtěžšího soupeře. Hráči Číny potvrdili svou

bezkonkurenční dominanci a úřadující mistry Evropy vyprovodili 3:0. Větší drama se odehrávalo na vedlejším stole, kde zuřila bitva mezi Koreou a Hong Kongem. V první dvouhře vedl hráč Ng z Hong Kongu již 2:0 a 9:3. Poté ovšem nastal neuvěřitelný zvrat a známý Korejec An Jaehyun otočil utkání a vyhrál 3:2. Další dvouhra měla podobný průběh. Tentokrát vedl 2:0 Korejec, ale jeho soupeř srovnal. V pátém setu byl ale znovu lepší Korejec a bylo to 2:0. Třetí zápas už jsme neviděli, ale předpokládám výhru Korejce. Byl to pěkný stolní tenis. Je vidět, že ho Asiaté mají v krvi. Často je to ale o prvních dvou balónech, výměny jsou vzácné. Finále se hraje zítra, možná se také podíváme.

Ve středu je také na programu smíšená čtyřhra. Hrají s běloruskou obránářkou Alinou Nikitchankou. Moc se těším, jsem zvědavý, jak nám to půjde.

Den 5

Dnes je poslední hrací den družstev. Hned ráno v 9:30 jsme na stole číslo šest svedli bitvu s Maďary o jedenácté až dvanácté místo. Být o jednu příčku lepší zase tolik neznamená, ale přesto chtěla sestava vyslaná do boje trenérem Kláskem uspět.

Stejně jako v zápase s Německem i nyní zahájil zápas souboj obou jedniček. Poliš proti Bence Majorosovi. Maďar již porazil dost dobrých hráčů, jenže Poliš také. Sám jsem zvědavý, kdo vyjde z tohoto důležitého duelu vítězně. Poliš, který se v soutěži družstev potkal s výbornou formou, pokračoval v parádním představení. Soupeři nic nedovolil, skvěle servíroval, i s příjmem neměl příliš problémů. Když Majoros začne prohrávat a nedaří se mu, působí odevzdaným dojmem a dost to fláká. Stejně tomu bylo i nyní, Poliš ho totálně vymazal a vyhrál 3:0.

Další zápas mezi mnou a Istvanem Molnarem nabídl vyrovnanější průběh. První set se mi nic nedaří, jsem našťvaný na rozhodčího, který mi zapískal špatný servis. Ve druhém již Maďar více kazí, ale konec zvládne lépe a je to 2:0. Pak se ovšem zlepším, začnu hrát jistěji a najednou je tu obrat. Třetí set skončí 11:3, čtvrtý 11:6. Nutno přiznat, že rozhodčí mě tentokrát podržel a dva sporné míčky posoudil v můj prospěch. Pátý set je opět v mé režii. Molnar je nešťastný, vzteky dokonce rozšlápne míček. Samozřejmě dostane žlutou kartu a o pár míčků později zápas končí mým vítězstvím. Snad to už teď bude v pohodě.

Na trojce hraje Patrik s levákem Matem Brucknerem. První dva servisy nepřijme, ale Maďar si vede stejně. Úvodní set je nervózní z obou stran, výměny se nehrají. Oba si vypracují setboly, ale Maďar je nakonec šťastnější. Ve druhém setu se více uvolní a ujímá se vedení 2:0. Poté Patrik zapne a podaří se mu vyhrát třetí set. Ve čtvrtém ovšem znovu kraluje Maďar a vybojuje snížení na 2:1.

Maďarská naděje na zvrat vzala brzy zaslou. Poliš nekompromisně porazil Molnara a zpečetil naše vítězství 3:1. Obsadili jsme tedy jedenácté místo, což je o jedno místo horší než loni. Škoda, měli jsme určité na víc. Poliš se potkal s dobrou formou, ale my ostatní jsme se bohužel nepřidali. Klíčový byl zápas s Německem. Kdybychom jej vyhráli, mohli jsme být mezi osmi, takto musíme brát jedenáctou příčku.

Máme jen chvíli pauzu na oběd, kolotoč turnaje se znovu roztáčí a na programu je smíšená čtyřhra. Jako první se z našich hráčů představí Jirka s Běloruskou Tsikhanavou. Jejich soupeři Maďar Molnar a Portugalka Fins, hrají dobře a vyhrávají 3:0. Také já a Patrik máme běloruské partnerky. Patrik prohrává s francouzským párem 3:1. Já s Alinou si vedeme dobře, spolu nám to překvapivě jde a vítězíme nad Poláky. Také Poliš se svojí indickou spoluhráčkou nezaváhali. Ze začátku se mu do mixu nechtělo, ale nakonec byl spokojený.

V dalším kole jsme se představili na stole číslo dva proti Korejcům. Máme to opravdu těžké, kluk i holka hrají veliké bomby. Kaučuje nás běloruská trenérka a mluví rodnou řečí. Bude se mi to hodit ve škole, musím něco pochytit. Vyhráli jsme třetí set. Při setbolu

byla krásná výměna, moje spoluhráčka doběhla neskutečný míček. Ovšem čtvrtý set už si naši soupeři hlídají a poráží nás 3:1. Nevadí, po zápase ještě prohodíme s Alinou pár slov a s přáním všeho dobrého se loučíme. Poliš s Indkou Kamal překvapili a vyřadili osmý nasazený pár Akkuzu, Zarif. Pozitíří budou hrát o postup do čtvrtfinále s rumunskou dvojicí. Tím pro nás střeďeční vystoupení skončilo.

Odjíždíme do hotelu, kde zaslouženě odpočíváme. Zase si čtu, pak chvíli spím a už opět jedeme na večeri. Četl jsem na internetu povzbudivé hodnocení od trenéra, vážně ho nechápu. Píše, že nemáme úroveň tady být. Totéž si myslím o něm. Večer se hrají finále družstev. Juniorky Číny získaly titul, když ve finále porazily Koreu. Stejně složení má i mužské finále. Jinak suverénní Korejci narazili na tvrdou překážku. S Číňany neměli šanci. Uhráli pouhé dva sety. Byl vidět obrovský rozdíl, Číňané hráli naplno a byli neporazitelní. Znovu se potvrdilo, že na mistrovství světa se hraje pouze o druhé místo, o vítězi je prakticky předem rozhodnuto. Číňané prohráli jedinou dvouhru, a to v prvním zápase s Rumunskem. Jinak po všech zápasech bylo na výsledkové tabuli 3:0.

Při sledování zápasu k nám přicházely malé děti a dožadovaly se našich podpisů. Sice vůbec nemohly vědět, kdo jsme, ale naše bundy prozradily, že jsme hráči. Jak říká trenér, važte si toho, nikdy nevíte, jestli to není váš poslední podpis. Nicméně jdeme na večeri, která se opět odehrává ve veselé náladě. Natáčíme video se zákusky ala trenér Klásek. Moc nám chutná, jídlo je velmi dobré. Už je pozdě, a tak musíme jet zpět do hotelu. Chvíli čekáme na autobus, vážně si jezdí, jak chce. Krátce po půl desáté přijíždíme do hotelu Campanile. Jdeme brzy spát, zítra nás čekají zápasy ve skupinách. Já jsem vyfasoval čtyřčlennou. Mám známého Rusa Semenova, Egyptana a hráče Nového Zélandu. Uvidíme, jak to půjde. Čau.

Den 6

První zápasy nám začínají v našem oblíbeném času 9:30. Dneska v noci Poliš poprvé nerozsvítil. Máme tak blbě umístěné vypínače, že při spánku vždy Tomáš rozsvítí nohama. Možná, že kdyby ležel obráceně, nestávalo by se to. Ale třeba by zase mačkal vypínač hlavou. Když odcházíme na snídani, zjišťuji, že nemám čepici. Hledám všude m o ž n ě , a l e n e m o h u j i n a j í t . S n a d b u d e v b u s e .

Vydatná snídaně se opět skládá z palačinek s nutellou, ovocného salátu a třech kousků bábovky. Jsem tak plný, že musím odběhnout na záchod. V 7:30 odjíždíme. Poliš hraje v 9:30 proti Italovi Amatovi, Jirka ve stejný čas změří síly s Turkem Gunduzem. Patrik hraje až po obědě, a tak mě rozehrává. Před zápasem si ještě na chvíli odpočinu na tribuně. Na soutěž jednotlivců nastupují pouze rozhodčí. Vše organizuje vrchní sudí Cyril Sen.

Hraji v 10:10 s Egyptanem Omarem Elhamadym. Jeho vzhled je opravdu děsivý. Je o hlavu vyšší a má fousy. Považoval jsem ho za trenéra. Nicméně za stolem není tak jistý. Hraje bekendový servis a ostrý první spin. Když jakkoliv vrátím první míček na stůl, přiskakují body na mou stranu. Je to Egyptanův druhý zápas, takže není úplně ve své kůži. Bez problémů vyhrávám 4:0. Dobře jsem se na začátek rozehrál, mám z výkonu radost. Poliš vyhrál za patnáct minut také 4:0. Jirka statečně bojoval, ale nepříjemnému Turkovi podlehl 4:2.

Do dalších zápasů máme dost času. Kluci jedou do hotelu, já zůstávám na tribuně. Dívám se na holky a bavím se se Slovákem Samuelem Kalužným. Holky nehrají žádné pěkné zápasy, ale dá se na ně dívat. Mé favoritky jsou překvapivě Němky.

Ve dvanáct jdeme na oběd. Dnes máme hovězí se štouchaným bramborem. Mňam. Dám si i trochu mrkvového salátu. Žádné dorty, potřebuji energii. Zbytek týmu také přijel, a tak se jdeme opět rozehrávat.



Poliš hraje ve 14:30 s Egyptanem Challabem, Patrik s Němcem Kleinem. Můj zápas začíná o 40 minut později. Na televizním stole číslo jedna budu hrát s Rusem Semenovem. Ve družstvech jsem prohrál, ale rozhodně neskládám zbraně. Jdeme na to. Zápas rozhodují dvě rozhodčí z Íránu, mají kapuce přes hlavu. Ani nedokáží přečíst naše jména. Zápas začíná. První set je to špatné. Rus hraje trpělivě. Když zaútočím, tak pohodlně ustoupí dozadu a vrací mi vysoké kopce zpátky. Míčky skáčou hodně vysoko, těžko se zabíjejí. Ovšem další set se mi podaří v koncovce urvat pro sebe. Rus ale nepřipouští komplikace. Další dva sety si pohlídá. Ale mám ze zápasu dobrý pocit, hrají se výměny a rozhodně se oba zapotíme. Vypadá to, že zápas skončí již v pátém setu, ale v koncovce se na mě usmálo štěstí a snížil jsem na 3:2. Další set už je Semenov unavený a vedu 8:6. Ovšem nepodaří se mi vyhrát a Semenov ukončuje zápas pětibodovou sérií. Nevadí, jak jsem říkal, mám ze zápasu dobrý pocit, jsem spokojený se svojí hrou. Určitě to byl vyrovnanější zápas než v družstvech.

Po zápase si s trenérem vyříkáme spoustu věcí. Vadí mi, že nás kritizuje. Možná to je oprávněné, ale myslím si, že by nás měl spíše povzbudit, a ne psát na internet, že sem nepatříme a jsme slabí. On také chytnul povídkou náladu a hodně mi toho řekl. Bylo toho tolik, že u mě došlo k nechtěnému výlevu emocí. Alespoň jsme si oba řekli, co máme na srdci. Jdu za klukama na tribunu, opět hrají holky. Poliš vyhrál s Challabem 4:1, Patrik prohrál 4:0. Tomáš má dohráno, na nás ostatní čekají poslední zápasy. V 17:50 hrají Patrik s Belgičanem Pierartem a Jirka s Maďarem Brucknerem. Mě v 18:30 čeká Novozélandčan Kesley.

Sedíme s Políšem až úplně pod střechou haly a povídáme si o všem možném. Hodnotíme hrající holky, srovnáváme podmínky ve škole. V půl šesté si jdeme ještě zahrát, ale jsem unavený, takže spíše šetřím síly na zápas.

Hraji na stole číslo tři hned po Jirkovi. Bohužel svůj zápas prohrál 4:1. Zato Patrik si připsal první výhru, zdolal Belgičana 4:1 a postupuje. Mým soupeřem je levoruký borec s šátkem na hlavě a čínským potahem na forhandu. Divně klope a míček od něj letí nevyzpytatelně. Naštěstí první set vypáchím 14:12. I další sady mají vyrovnaný průběh, ale na konci se vždy raduji já. Zakončuji skupinu vítězstvím 4:0 a mohu se těšit na hlavní soutěž. Postupuji z druhého místa, takže los bude možná krutý, ale co se dá dělat.

Večeře mi opět chutná, máme těstoviny s krocaním masem. Oslavujeme trojnásobné zastoupení v hlavní soutěži, pouze nejmladší hráč Jirka nepostoupil. Po večeři odcházíme směr autobus. Skvělá zpráva na závěr. Našel jsem čepici!

Den 7

Ani nevíme, s kým dnes budeme hrát, nefunguje internet. Na snídani jsme se ovšem dověděli krutý los. Já a Patrik hrajeme s Číňany Zhu Cheng a Wang Chuqin. Aby toho nebylo málo, oba hrajeme na televizním stole číslo jedna. Poliš, jelikož vyhrál skupinu, má příznivější los. Utká se se Španělem Vedrielem. Všichni hrajeme v jiný čas. Nejprve Poliš v 10:30, poté Patrik v 11:15 a nakonec já v pravé poledne. Jako vždy se nasnídáme, opakujeme vtipné hlášky pana trenéra a s plnými bříšky jedeme do haly. Poliš s Patrikem hned odcházejí na záchod. Tento rituál snad opakují každý den.

Jdu se rozehrát s Jirkou. Klidně bychom si mohli dát ještě pauzu, ale radši si zahrají zeď, ať pak můžu sledovat všechny zápasy. Stejně to na čerstvého mistra světa a nasazenou osmičku musí stačit. Z tréninkové haly se přesouváme na tribunu.

Poliš začíná svůj zápas. První set je vyrovnaný. Španěl se příliš nehýbe, ale má kvalitní údery. Ovšem Poliš hraje i dnes skvěle a po těsně vyhraném prvním setu již soupeře drtí. Za patnáct minut je hotovo, 4:0. Bravo!

Jako další se představí Patrik. Jeho soupeř disponuje stojícími vlasy na temeni a zabijáckým forhandem. První set se Patrik hledá. Ve druhém vede 5:1. Pak ovšem kazí dva servisy a příjem a náskok se rozplynul. Ani v dalších setech není šance na úspěch, Číňan vítězí 4:0. Doufám, že nedopadnu podobně.

Levák Zhu Cheng si sice ve družstvech nezahrál, ale to nic nemění na faktu, že je obrovský favorit. Nemám co ztratit. Chtěl jsem si zahrát s pořádným Číňanem. První set 11:4. A sakra! Ať mu zahrají kamkoliv, přijde bomba, kterou většinou nedokážu vrátit. Druhý set vypadá nadějně, je to 4:4. Za tři minuty 11:4 pro Číňana. Začínám mít strach. Další set mi ovšem vyjde skvěle a vítězím 11:8. Úspěch, jedeme dál. Číňan vede 10:3. Odevzdá tři míčky a nakonec mi dá prase. Pátý set mám zase trochu šanci, ale bohužel ji neproměním. Je neskutečně rychlý, všude hraje forhand. Díky čínskému potahu mají jeho údery neuvěřitelnou razanci a rotaci. Po půl hodině svítí na kostce u stropu haly: Zhu Cheng - Stanislav Kučera 4:1. Nedá se nic dělat, byl to těžký los. Ale jsem spokojený s uhraným setem. Mohlo to být horší. Další věc, co mě těší, je, že za pár minut se na facebookových stránkách ITTF objevilo video s jednou pěknou výměnou z našeho zápasu. Kupodivu jsem ji vyhrál. Celý zápas se dočkal krátkého sestřihu. Nevypadalo to tak hrozně.

Tímto zápasem jsem se rozloučil se svojí mládežnickou kariérou. Vlastně ne tak docela, ve čtyři hrajeme čtyřhru s Polišem proti Němcům Schlie Hippler. Tomáš to bere vážně a po obědě odjíždí odpočívat na hotel. My ostatní zůstáváme v hale, nebo v players lounge. Tam je to fajn. Můžeme si zde brát ovoce, džusy, sušenky a natáhnout se na žíněnku. V půl třetí se vrací můj spoluhráč a jdeme se rozehrát.

Ve čtyři už stojíme připravení na stole číslo sedm. Bohužel se musíme obejít bez trenéra, který dal přednost ostravské dvojici Jirka - Patrik. Mají za soupeře Švédy Moregardha a Soderlunda. Naši protivníci jsou levák a obránář. Zajímavě se to sešlo na jednom stole. První set jsme lepší a ujímáme se vedení. Postavení v druhém setu nám ovšem nesedí a Němci nás jasně přehrávají. Klíčová byla následující sada, kterou v koncovce opět vyhráli soupeři. Pak už jsme neměli jak zápas zvrátit a prohráli jsme 3:1. Musím přiznat, že nám to spolu vůbec nešlo. Poliš je skvělý deblista, ale potřebuje také agresivního spoluhráče. Byla to spíše spolupráce z nouze, jelikož čtyřhru musí hrát páry ze stejné země. V dalším kole by máš stejně čekali Korejci.

Tím pro mě definitivně skončila hráčská role na tomto šampionátu. Alespoň že Jirka s Patrikem porazili Švédy a za dvě hodiny hrají proti domácím hráčům. Zápas sleduji z

tribuny a občas pořídím nějaké fotky pro novinářské účely. První set je v režii našich borců. Mají opravdu skvělou čtyřhru a Francouzi Ruiz, Akkuzu to nyní pociťují. Vypadá to na vedení 2:0. Jenže za stavu 10:8 Jirka kazí servis. Francouzi využijí příležitosti a srovnávají. Ruiz má neomylnou bekendovou packu a hned ze servisu tvrdě zakončuje.

I Akkuzu občas přidá přísný úder a třetí dějství putuje na francouzskou stranu. I po další výměně stran to vypadá na rychlý konec. Jenže kluci jsou bojovníci a ze stavu 2:6 ještě vykouzlí skóre 10:8. Je to velká bitva, setboly putují na jednu stranu, hned pak na druhou. Nakonec jsou šťastnější Francouzi, kteří po vítězství 18:16 ve čtvrtém setu postupují mezi osm nejlepších párů. Škoda, tento zápas se dal vyhrát. Posledním dnešním a i turnajovým želízkem v ohni tak zůstává Poliš.

Společně s Indkou Kamath budou bojovat v osmifinále smíšené čtyřhry proti rumunskému páru Sipos - Dragoman. Pro mě jsou jasnými favority Poliš a Kamath. Nejprve však jdeme na večeři, nejde fandit s prázdným žaludkem. Opět velmi dobré jídlo, hlavně dorty jsou špičkové. Po návratu na tribunu už přicházejí aktéři osmifinále mixu. Opět fotím náš krásný pár. Indka má skoro kratší vlasy než Poliš. Ovšem záleží především na jejích herních kvalitách. Překvapuje nás, prakticky nekadí. Tomáš hraje v prvním setu na Rumunku a ta neví, co si počít s jeho údery. Vůbec jí nezávidím. Postavení se ale otáčí a druhý set těsně vyhrávají Rumuni. Jenže Poliš s Kamath mají štěstí na své straně. Vítěznou sérií na konci třetího setu se opět ujímají vedení. Indická hračka předvádí skvělý výkon, Tomáš snad ještě lepší. I čtvrtý set má tentokrát lepší průběh pro náš smíšený pár. Vítězství 3:1 znamená postup mezi osm nejlepších na světě, což je obrovský úspěch. Z tribun se ozývá skandování: pusu, pusu, pusu!! Proběhlo jen podání rukou.

Čtvrtfinále se hraje už za chvíli. Mezi všemi šestnácti hráči je pouze jediný Evropan. A ten je z České republiky! Zajímavosti také je, že nejdelší vlasy ze všech hráčů má zřejmě Patrik Číňan Wang Chuqin. Mnohdy se těžko poznává rozdíl mezi klukem a holkou. Na indicko - český pár čeká čínská dvojice Xue Fei a Chen Ke. To už je těžká překážka. Prakticky nelze poznat rozdíl mezi údery Číňanů, oba hrají téměř stejně prudké míčky. Ač se Poliš a Kamath všemožně snaží, na skvělé Číňany to prostě nestačí. Sám jsem to dnes poznal. Ale také vyhráli čestný set a rozhodně neudělali ostudu. Čtvrtfinále je veliký úspěch, určitě si ho Tomáš zaslouží za předvedenou hru zde v hale Vendespace. Doufám, že se mu povede stejně dobře i zítra ve dvouhře. V 11:00 bude hrát s Polákem Zatowkou. Já, Patrik a Jirka už máme turnaj za sebou, a tak budeme alespoň fandit našemu kamarádovi. V neděli už odjíždíme. Musíme si užít poslední den zde ve Francii.



Den 8

Už třetí den na hotelu nefunguje WiFi. Mám dočtenou knížku a nemám co dělat. Po snídani jedeme v devět hodin do haly. Poliš se jde rozehrát s trenérem a my sledujeme na tribuně zápasy druhého kola dívek. Úroveň nic moc, ale občas se najde nějaká pěkná výměna. Jirka s Patrikem se jdou podívat do tréninkové haly. Vidět pana Kláska v akci je vždy zážitek. Já se k nim za chvíli připojuji, ale bohužel už je na stole nezastihnu. Jdu si zacvičit, ať tu nejsem úplně jako turista. Odpoledne bych si šel klidně zahrát.

Ovšem teď jde hrát Poliš. Na stole číslo šest proběhne jeho souboj s vysokým Polákem Zatozkou. Soupeř je favorit, vzájemné skóre i žebříčkové postavení hovoří jasně pro něj. Jelikož sedíme hned v první řadě, stáváme se snadným cílem malých fandů, kteří neúprosně chtějí naše podpisy. Už mě to začíná štvát, nevidím přes ně na zápas. Podstrkují nám plakáty se všemi francouzskými reprezentanty zde na mistrovství. A na ně chtějí podpis od Čechů. Divné. Poliš má ale v tuto chvíli úplně jiné starosti. Jeho zápas se nevyvíjí příliš dobře. V prvním setu do stavu 6:6 uhráli oba hráči všechny body při svém podání. Poté Zatozka odskočil a vyhrál poměrem 13:11 první set. Je to pěkný zápas, oba mají kvalitu a svádějí tuhý boj o každý míček. Na druhý set vymyslel trenér lepší taktiku, Poliš jej vyhrává. Pokračuje v dobrém výkonu i po změně stran a nutí soupeře k chybám. Místy působí Polák nevýrazně, umí zkazit lehké balónky. Za stavu 2:2 se láme chleba. Poliš prohrává 9:4, o dva míčky později si soupeř bere time out. Oddechový čas nezabírá a náš borec srovnává na 9:9. Zatozka podává a Tomáš kazí dva příjmy po sobě. Veliká škoda. Ještě je tu šance. Poliš vede 6:2 a vypadá to, že se zápas bude rozhodovat až v sedmém setu. Jenže Polák opět vytahuje skvělé servisy a dostává šestý set do koncovky. V ní už jsou šance vyrovnané. Zatozka bohužel působí jistějším dojmem a nakonec vítězí 4:2. Veliká škoda, Tomáš na něj rozhodně měl, nebyl dnes horším hráčem. Jenže soupeř si v rozhodujících momentech pomohl servisem a projevil se jako zkušený borec. V dalším kole se střetne s Číňanem Xue Fei. Hodně štěstí.

Samozřejmě i my jsme trochu zklamaní. Přesouváme se na lepší pozorovací místo a sledujeme další zápasy druhého kola. Druhý nasazený Švéd Kallberg prohrál 4:2 s

Němcem Kleinem. Vypadli také dva členové stříbrného korejského týmu. Suveréní jsou Číňané, všichni čtyři postupují. Další kolo se hraje odpoledne, večer následují boje o medaile. Máme hlad. Dnes se podávají výborné vanilkové zákusky, dám si hned tři. Už máme volno, a tak se projdeme pěšky do hotelu. Není to zase tak blízko, dvacet pět minut chůze. Stavíme se ještě v obchodním centru pro pití.

Už jsme na pokoji. Není tu nic na práci, tak půjdu spát. Probudí mě zaklepání. Je to Jirka. Za deset minut jedou do haly. Přidám se k nim a jdeme si zatrénovat. Hrají se slovenským kamarádem Samkem, potom chvíli s Patrikem. Tréninková hala je téměř prázdná. Za stolem strávíme zhruba hodinu. Jirka se Samuelem hraje déle, svádějí velké bitvy o sladkou věc. Blíží se šestá hodina a začínají čtvrtfinálové zápasy. Samozřejmě je budu sledovat.

Jako první se v akci představí holky. Všech osm hraček je asijského původu. Čtyři Číňanky, dvě hračky z Hong Kongu a jedna Korejka. Ve všech čtyřech zápasech vítězí hračky nejlidnatější země světa. Pokud Číňanky zapnou a začnou hrát naplno, soupeřky jsou bez šance. V zítřejším semifinále si to rozdají mezi sebou. Opět si nedají pokoj malí Francouzi, kteří neodbytně chtějí naše podpisy. Pár se jich ptá i na dres. Nakonec mě obměkčí a věnují sympatickému mladíkovi svůj propocený dres. Říká, že mu to nevádí. Snad mu ho doma mamka vypere.

Mezi osmi nejlepšími juniory světa jsou dva Evropané. Francouz Cassin a Němec Klein. Domácí hráč má obrovskou podporu v hledišti. Zaplněné tribuny tleskají po každém míčku. Jeho soupeř Wang Chuqin byl k poražení, Cassin vedl 2:2 a 8:6. Jenže pak se projevila Číňanova síla a po výsledku 4:2 postoupil do semifinále mladý Asiat. Podle údajů je narozený v roce 2000, nevěřím tomu ani trochu.

Na vedlejším stole Wangův krajan Xue Fei porazil nasazenou jedničku Ho Kwan Kita z Hong Kongu. Číňan vedl 3:0, pak vyhrál dva sety jeho soupeř. Ovšem k dalším komplikacím nedošlo a i druhý semifinalista bude z Číny. Evropský prapor tak drží Němec Klein, jenž čelí mému přemožiteli Zhu Chengovi. Zápas má jasného vítěze, konečné skóre hovoří jednoznačně pro Asiata. Poslední naděje na narušení čínské nadvlády pohasla, když Liu Dingshuo přehrál Korejce An Jaehyuna 4:2. Opět jsou v semifinále čtyři Číňané. Jak je to vůbec možné? Prostě jsou nejlepší a dokazují to na každém mistrovství světa ve všech kategoriích.

Dnešní program v hale ještě nekončí, po deváté hodině se hrají semifinále čtyřher. Jelikož jsou zde pouze dva čínské páry, je šance i pro ostatní. V pánské čtyřhře nejdéle Číňanům odporují Korejci, kteří obsadili zbývající dvě místa. Dívky mají také asijské zastoupení. K jednomu čínskému páru se přidaly dva jihokorejské a poslední semifinálové místo získaly hračky Severní Koreje. Druhý čínský pár prohrál v předchozím kole s Korejkami. Zatím je to jediná ztráta pro suveréní čínskou výpravu.

Českou výpravu čekala poslední večeře. Naposledy jsme ochutnali vynikající francouzské jídlo a dali sbohem celému krásnému prostředí haly Vendespace. Moc se mi tu líbilo, budu na těch pár dní strávených zde vzpomínat v dobrém. Loni v Číně to bylo asi lepší – zažili jsme atraktivní prostředí. Jenže rozhodně tak dobře nevařili a také propagace se mi zdála lepší zde. V hale bylo opravdu hodně diváků, hlavně základní školy se přišly místo vyučování podívat na náš krásný sport. Snad se jim líbil a budou se mu také věnovat.

Odjíždíme přeplněným autobusem do hotelu Campanile. Už se těším, až odtud vypadneme. Menší pokoj snad nejde mít. S ložským hotelem v Číně se to nedá srovnávat. Už máme zabaleno, zítra v osm odjíždíme na letiště.

Ležím v posteli a přemýšlím. Juniorskou kariéru mám nyní definitivně za sebou. Teď přijde to nejtěžší - prosadit se mezi dospělými. Bude to velká dřina, ale budu se snažit znovu se probojovat na nějakou podobnou vrcholnou akci. Ze svého pohledu hodnotím francouzský šampionát pozitivně. Podařilo se mi vyhrát pět zápasů, v šesti případech

jsem odešel poražen. Z předvedené hry mám radost, nehrál jsem pod tlakem a mistrovství jsem si užil. Ať si trenér říká, co chce, patřím sem.

V naší výpravě nejvíce vynikl Poliš, kterému se zdejší turnaj náramně povedl. Prohrál pouze třikrát a vždy s lepším hráčem. Příští rok může pomýšlet na velice dobrý výsledek. Jirka a Patrik můžou také hrát ještě příští rok. Budu jim držet palce. Tímto se loučím s druhým deníkem z mistrovství světa.

Čau.

Stanislav Kučera